

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 28.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 28.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **8621** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена жалба от [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. С. срещу Разрешение за строеж на благоустройствени обекти № Б-82/14.07.2021 г., издадено от главния инженер на Н.-СО, с което е разрешено на [фирма] да извърши строително-монтажни работи, съгласно одобрените проекти на 12.07.2021 г. за „Подмяна на маслонапълнена К. 110 kV Т. от ЕКРУ, модул ELK-04/110kV в ПС С. до ЕКРУ модул ELK-04/110kV в ПС В. по съществуващото трасе със сух кабел с алуминиево тоководещо жило и сечение 1600 кв. мм и изграждане на нова оптична кабелна линия ОРУГ“.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност. Сочи се, че с разрешението за строеж е засегнат имот с идентификатор № 68134.305.139, целият с площ от 17 255 кв.м., собственост на жалбоподателя, в който са изградени промишлени и офис сгради. Посочва, че разрешението за строеж не е връчено на дружеството, въпреки че същото е заинтересовано лице. Видно от текста на РС, трасето на кабела в по-голямата си част, се намира в имота на жалбоподателя, като минава под две от сградите, находящи се в имота. Твърдят нищожност на РС, тъй като същото касае невъзможен обект. Кабелът и неговото трасе не съществуват като обект в нито един от документите за собственост на имота, в имотния регистър няма никакви вписвания за правото на собственост на [фирма] върху недвижимия имот, върху кабела и трасето му. Няма никаква маркировка за съществуването на такъв кабел, дружеството не е известявано за съществуването на кабела, нито пък е било в състояние да научи този факт, след като няма записвания в имотните книжа и регистри. Същевременно излага и съображения за незаконосъобразност на РС, като посочва, че [фирма] не е собственик на имота, през който преминава кабела и трасето му, няма право на строеж, нито право на прокарване/преминаване на кабела през имота. Счита, че ако кабела реално съществува, то той е прокаран незаконно и в

нарушение на техническите изисквания. Дружеството не е уведомявано за инвестиционни намерения и за разработка на инвестиционни проекти на [фирма] в техния имот, както и в РС също не е отбелязано, че по трасето на кабела има частна собственост на жалбоподателя. Сградата, под която е предвидено да преминава трасето е изградена през 1984 г. и няма как да се предвижда трасето да минава под нея. Счита, че съществуващото трасе на кабела е незаконно, тъй като не може да преминава под сгради. Същевременно дружеството, като собственик на имота, през който преминава кабела и трасето му, не са давали съгласие за това. Моли за обявяване нищожността на РС, алтернативно за неговата отмяна.

С жалбата е направено искане за спиране на каквито и да е работи по разрешението за строеж.

Към жалбата са представени писмени документи, които молят да бъдат приети.

С жалбата не са направени доказателствени искания.

Ответникът, главният инженерен на Н.-СО, е представил административната преписка относно оспорената заповед.

В депозирано становище по жалбата оспорва същата като неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Сочи, че енергийният обект е съществуващ по смисъла на § 26 от ПЗР на ЗЕ, вр. чл. 60, ал.1, т.1 ЗЕЕЕ /отм./. По отношение на този обект, [фирма] е титуляр на сервитутни права. Около енергийните обекти се създават сервитутни зони, а за съществуващите към момента на влизане в сила на нормативния акт енергийни обекти, сервитутните права за енергийното дружество възникват по силата на закона, като това са право на прокарване, на преминаване на хора и техника. Запазването на сервитутните права, възникнали със ЗЕЕЕ /отм./ е предвидено с § 26 от ПЗР на ЗЕ. Извършването на строителни и монтажни дейности за изграждане на нови енергийни обекти и съоръжения и рехабилитация, модернизация и разширение на съществуващи енергийни обекти, е предвидено в чл. 13, ал.1 от наредба № 16/09.06.2004 г. за сервитутите на енергийните обекти в сервитутните зони. Съгласно същата разпоредба не съществува задължение за ново учредяване на право на прокарване и преминаване. А според чл. 182, ал.2 ЗУТ строеж в чужд имот имат право да извършват лицата, в полза на които има учреден сервитут по чл. 64 ЗЕ или такъв по § 26 от ПЗР на ЗЕ. Поради изложеното счита, че РС е издадено съобразно действащото законодателство и жалбата е неоснователна.

Не са направени доказателствени искания.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

Компетентен да се произнесе по подадената жалба срещу Разрешение за строеж, издадено от главния инженерен на Н.-СО е АССГ, поради което с жалбата е сезиран надлежния орган.

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт от легитимирано лице, тъй като предмет за РС е обект, преминаващ през имот, собственост на жалбоподателя. Жалбата е подадена в срока за оспорване на акта, предвид на това, че РС не е връчвано на дружеството. Поради това, жалбата като допустима следва да бъде разгледана по същество.

Като заинтересована страна по делото следва да бъде конституирано дружеството, в чиято полза е издадено разрешението за строеж [фирма].

Както се посочи по-горе, в жалбата се съдържа искане за спиране на каквито и да е

работи по разрешението за строеж. Същото не е мотивирано. От така направеното искане, съдържащо се в жалбата, съдът не е съвсем наясно дали това е искане по реда на чл. 166 АПК за спиране на предварително изпълнение на административен акт. Въпреки това, с цел процесуална икономия следва да бъде посочено, че съгласно чл. 217 ЗУТ жалбите и протестите пред съда не спират изпълнението на следните административни актове: заповеди за спиране и забрана на достъпа до строежи по чл. 224, ал. 1 и 5, и по чл. 224а, ал. 1 и 5; заповеди за забрана на достъпа и ползването на строежи; за въвеждане на строежите в експлоатация; заповеди по чл. 194, ал. 1 за осигуряване на свободен достъп в недвижимите имоти; заповеди по чл. 195 и 196; заповеди по чл. 209, ал. 2; заповеди по чл. 57а, ал. 3 и 9. Процесното разрешение за строеж е издадено на основание чл. 148 ЗУТ, и същото не попада в обхвата на посочената разпоредба на чл. 217 ЗУТ, т.е. за разрешението за строеж не е предвидено по закон предварително изпълнение и същото не подлежи на такова. Предварително изпълнение не е допуснато и с процесното разрешение за строеж. Поради това, неприложима е нормата и на чл. 166, ал. 4 АПК.

Воден от горното и на основание чл.154 ал.1 и чл. 157, ал. 1 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. С. за спиране на каквито и да е работи по разрешението за строеж.

КОНСТИТУИРА като страни в производството:

1. Жалбоподател: [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. С., което да бъде призовано на адреса, посочен в жалбата.
2. Ответник: главния инженер на Н.-СО, който да се призове на адреса, посочен по делото.
3. Заинтересована страна: [фирма], което дружество да се призове на адреса, посочен от ответника.

УКАЗВА на жалбоподателя, че е в негова тежест да докаже обстоятелствата, от които черпи благоприятни правни последици като посочи и представи конкретни доказателства във връзка с твърденията си, а именно че е собственик на имот, засегнат от издаденото разрешение за строеж и че същото противоречи на нормативните изисквания за неговото издаване.

УКАЗВА на жалбоподателя, че следва да ангажира доказателства относно изложените в жалбата му твърдения, от които черпи благоприятни правни последици.

УКАЗВА на ответника, че на основание чл. 170, ал.1 от АПК в доказателствена тежест на административния орган е да установи, че са били налице фактическите основания за издаването на обжалвания акт, посочени в тях и изпълнението на законовите изисквания за издаването, в това число, че е спазена процедурата по издаване на акта, че акта е издаден от компетентен орган, както и че разрешението отговаря на нормативните изисквания за издаването му.

УКАЗВА на ответника по жалбата, че следва да ангажира доказателства относно изложените в оспорвания акт фактически и правни основания.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представените от жалбоподателите писмени документи.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представената от ответника административна преписка.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на заинтересованата страна, в 14-дневен срок от получаване

на съобщението, да вземе становище по жалбата.

УКАЗВА на страните, че съгласно чл.41 от Гражданския процесуален кодекс, страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. При неизпълнение на това задължение, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание, което ще се проведе на 04.11.2021 г. от 09.50 часа, за която дата и час да се призоват страните на посочените по делото адреси.

Преписи от ОПРЕДЕЛЕНИЕТО, на основание чл. 138 от АПК да се изпратят на жалбоподателя, ответника и заинтересованата страна, ведно със съобщението.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: